

[Pia Kjærsgaard]

hånden statsministerens holdning – vil jeg godt høre, om statsministeren har noget bud på, hvad det vil komme til at betyde i forøgelse af skattetrykket. I dag ligger det som bekendt på omkring de 52 pct. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om der er noget bud fra statsministeren på, hvordan skattetrykket så vil ligge.

Leif Hermann (SF):

Statsministeren har ikke afvist, at det ganske enkelt drejer sig om at forhøje vandprisen for husholdningerne. Er det sådan, når man når dertil, at dette skal formuleres konkret, at man så vil tage nogle sociale hensyn? Ellers vil afgiften helt tydeligt ramme husholdninger med mange børn eksempelvis, fordi vandafledningen fra sådanne husholdninger er ganske betydelig større end f.eks. fra husholdninger med kun en enkelt eller to personer.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er meget hypotetiske spørgsmål, jeg nu får fra begge spørgere. Fru Pia Kjærsgaard spørger, om jeg vil forsøge at beregne, hvad det ville føre til i form af øget skattetryk, hvis jeg ville gå ind for en afgift, der beløb sig til 20 mia. kr. Men det er vi nu netop blevet enige om at regeringen ikke går ind for. Hvorfor skal vi så til at beregne, hvad det ville blive, hvis og såfremt og ifald? Det er ganske urealistisk. Der bliver under ingen omstændigheder tale om en afgift af et sådant format; måske kommer den slet ikke. Det, jeg forestiller mig i forbindelse med miljø og forurening, er, at vi prøver på nogle områder – også af pædagogiske grunde – at lade brugerne, der forurener, betale i hvert fald en del af denne forurening. Det tror jeg er en effektiv metode.

Pia Kjærsgaard (FP):

Nu bliver jeg nødt til at stille endnu et direkte spørgsmål til statsministeren: går regeringen ind for en vandafgift eller ej? Det vil jeg meget gerne have et klart svar på.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det får fru Pia Kjærsgaard ikke. Det hænger sammen med, at der skal udføres et stort stykke arbejde i Folketingets miljøudvalg. Jeg har den interesse, at man så vidt muligt

til sin tid kan afgive betænkning – om ikke i enighed, så i hvert fald fra et stort flertal – med henblik på, at der også, når salen skal tage stilling til tingene, kan gennemføres brede ordninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 872

Til statsministeren af:

Løvig Simonsen (S):

»Agter regeringen at efterleve den i forbindelse med forespørgselsdebatten om regeringens miljøhandlingsplan af Folketinget vedtagne dagsorden af 18. februar 1987?«

Skriftlig begrundelse

Den 9. marts udtalte udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen ifølge Venstres Pressetjenestes meddelelse af 9. marts: »En kunstgødningsafgift kan ikke blive firkloverregeringens politik – alene af den grund, at Venstre ikke vil lægge stemmer til en afgift.« Spørgsmålet er stillet for at få afklaret, om regeringen vil efterleve dagsordenen og herunder fremsætte konkrete forslag til et miljøgebyr på kunstgødning efter de retningslinjer, som et flertal i Folketinget har tilsluttet sig.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Hr. Løvig Simonsen har spurgt mig, om regeringen agter at efterleve den dagsorden, Folketinget vedtog den 18. februar 1987. Det agter regeringen naturligvis; ellers ville det også have været første gang, vi ikke gjorde det. Den er altså udgangspunktet, men Folketinget kan naturligvis ikke pålægge regeringen eller regeringspartierne til sin tid at stemme for lovforslag, der ikke er et udtryk for regeringens politik, og det er det, både jeg og udenrigsministeren har givet udtryk for.

Jeg forstår, at et folketingsflertal på nuværende tidspunkt forestiller sig, at en eventuel gødningsafgift skulle gælde fra året 1990 på grundlag af gødningsforbruget i 1989, og jeg vil i den anledning gerne gøre opmærksom på, at det fylder mig med en betydelig grad af entusiasme, at hr. Løvig Simonsens spørgsmål i og for sig forudsætter, at det er den nuværende regering, som i 1990 skal ta-